

[Landbrugsministeren]

at landbrugsområdet, som det nu sker, skulle inddrages i den nye GATT-runde.

For det andet må der naturligvis ske en tilpasning internt i Fællesskaberne. Det er vigtigt for regeringen, at denne omstilling og tilpasning sker på en sådan måde og i et sådant tempo, at landmændene ikke kommer til at opleve en voldsom indtægtsnedgang. Det er samtidig afgørende, at den nødvendige omstilling af produktionen bliver gennemført på en sådan måde, at vi undgår indførelse af nationale støtteordninger.

Vi mener, at forholdene i EFs landbrugssektor må knyttes langt mere direkte til de reelle markedsbetingelser, end tilfældet er i dag.

Det langsigtede mål må derfor være, at vi skal væk fra en produktionsstruktur og en initiativlyst, der er fastlåst af kvoteringsordninger og lignende, og hen til en situation, hvor producenterne fremstiller det, som markedet efterspørger, men hvor der samtidig skabes baggrund for, at producenterne videreudvikler deres produkter og dermed skaber en bredere afsætningsmulighed.

Derfor går regeringen ind for, at vi må fortsætte det arbejde, der allerede er i gang, med at omlægge EFs landbrugspolitik i en mere markedsorienteret retning.

Det vil i fremtiden være nødvendigt at bruge prispolitikken på en mere dynamisk måde end hidtil. Det drejer sig ikke om ud fra enkelte besparelseshensyn at føre en restriktiv prispolitik. Der må desuden i højere grad sættes på en mere differentieret prispolitik for ad denne vej at medvirke til en omlægning af produktionen fra overskudsprodukter til varer, der er brug for, og som EF i dag importerer fra tredjelande, f.eks. proteinholdige foderstoffer.

En mere differentieret prispolitik vil gøre produktionen mere efterspørgselsfølsom og vil derfor være med til at styrke landmandens indsats i den rigtige retning.

Derudover må forskningen i alternativ anvendelse af overskudsproduktionen intensiveres yderligere. I det omfang en produktionsomlægning ikke er mulig på kortere sigt, vil den anstrengte finansielle situation imidlertid betyde, at der må gennemføres realprisfald, eller at eksisterende kvoteringsordninger, selv om vi ikke bryder os om dem, må fortsætte i en vis tid.

Prispolitikken må imidlertid kombineres med andre foranstaltninger, for at vi kan fremskynde tilpasningen, og det kan så blive nødvendigt at afbøde de negative virkninger på indkomsterne i landbruget, som kan opstå i forbindelse med omstillingsprocessen.

Direkte produktionsbegrænsende foranstaltninger, der tager ressourcer ud af landbruget, kan også blive nødvendige i større omfang end i dag, også for at skabe en miljømæssigt gavnlig effekt.

Også her vil det muligvis være nødvendigt at sammenknytte produktionsbegrænsning med en præmieydelse for at kompensere for indkomstnedgang. Regeringen har forelagt et memorandum i EF netop på dette område. Hensigten med det har været at kombinere behovet for tilpasning af landbrugsproduktionen med en indsats for at forbedre miljøet.

Miljøproblemerne løses imidlertid ikke ved, at vi alene løser dem i Danmark, og derfor må der ske en indsats både på EF-plan og i de enkelte medlemslande på miljøområdet.

Regeringen mener, det må overvejes, hvordan en del af EFs landbrugsmidler kan anvendes til at fremme mere miljøvenlige produktionsmetoder og til at styrke landbrugets rolle som naturforvalter. Jeg vil selv tage spørgsmålet om landbrug og miljø op i EF også ud over det, der allerede er sket med memorandumet.

Målet i landbrugssektoren må, som jeg sagde, være at skabe en mere snæver forbindelse til markedet. Der skal derfor også gives bedre muligheder for nye initiativer i denne sektor, og det er netop det, vi herhjemme vil bidrage til med den landbrugspolitiske strategi, som vi netop har drøftet.

Et af de problemer, der skal klares i forbindelse med den nødvendige tilpasning, er nedbringelse af interventionslagrene til et mere acceptabelt niveau. Denne lagernedbringelse støder på 2 begrænsninger. For det første er det dyrt at sælge lagrene, ganske enkelt fordi vi kun kan få en brøkdel ind af det, vi i EF har betalt for disse produkter. For det andet vil det betyde endnu lavere priser for landmanden, hvis han pludselig skal til at konkurrere med produkterne fra interventionslagrene. Vi risikerer faktisk, at landmanden bliver tvunget til at sælge endnu flere produkter til EF, og det var jo ikke lige det, der var meningen.